

P7_TA(2013)0600

Környezetbarát infrastruktúrára vonatkozó politika

Az Európai Parlament 2013. december 12-i állásfoglalása a környezetbarát infrastruktúráról – Európa természeti tőkéjének növeléséről (2013/2663(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 7. környezetvédelmi cselekvési programra,
- tekintettel a „Környezetbarát infrastruktúra – Európa természeti tőkéjének növelése” című bizottsági közleményre (COM(2013)0249),
- tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemtervére (COM(2011)0571),
- tekintettel a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégiára (COM(2011)0244),
- tekintettel a vadon élő madarak védelméről szóló 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹,
- tekintettel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvre²,
- tekintettel a Környezetvédelmi Tanács 2011. júniusi és 2012. december 17-i üléseinek következtetéseire (14. pont),
- tekintettel az „Életbiztosításunk, természeti tőkénk: a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia” című 2012. április 20-i állásfoglalására,³ különösen annak (50) bekezdésére,
- tekintettel „Az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtana” című tanulmányra⁴,
- tekintettel „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című 2009. évi bizottsági fehér könyvre (COM(2009)0147) és az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra vonatkozó uniós stratégia című közleményre (COM(2013)0216),
- tekintettel a „Környezetbarát infrastruktúra – Európa természeti tőkéjének növelése” tárgyú, a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000094/2013 – B7-0525/2013),

¹ HL L 20., 2010.01.26., 7. o.

² HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

³ HL C 258. E, 2013.9.7., 99. o.

⁴ <http://www.teebweb.org>

- tekintettel „Az Európai Unió 2020-ig szóló területfejlesztési menetrendje: Egy sokszínű régiókból álló, befogadó, intelligens és fenntartható Európa felé” című dokumentumra,
 - tekintettel a biológiai sokféleségről szóló egyezmény (CBD) részes felei által 2010 októberében elfogadott, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2011–2020 közötti időszakra szóló globális stratégiai tervben szereplő, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos aichi célokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az ökoszisztéma-szolgáltatásoknak a jelen és a jövő nemzedékei számára való folyamatos biztosítása és a természeti tőke védelme érdekében foglalkozni kell a biológiai sokféleség és az ökoszisztémáink helyzetének hanyatlásával ;
 - B. mivel a környezetbarát infrastruktúra hozzájárul annak lehetővé tételéhez, hogy a természet teljes mértékben biztosítsa az ökoszisztéma-szolgáltatásoknak a társadalom számára nyújtott lehetőségeit;
 - C. mivel a biológiai sokféleség csökkenésének problémájával foglalkozni kell annak érdekében, hogy a jelen és a jövő nemzedékei számára egyaránt megóvjuk a természeti tőkét;
 - D. mivel antropogén nyomás fenyegeti az Európai Unió biológiai sokféleségét és ökoszisztémáinak integritását, többek között a természetes élőhelyek elaprózódása és pusztulása, az éghajlatváltozás és a természetközeli élőhelyek mérhetetlen kihasználása következtében;
 - E. mivel a biológiai sokféleség és az emberi társadalom jóléte szorosan összekapcsolódik;
 - F. mivel az Unióban a biológiai sokféleség megőrzése és erősítése érdekében fontos minimalizálni az elaprózódás szintjét, és fokozni kell az ökológiai folytonosságot;
 - G. mivel az aichi célok 11. pontja szerint „2020-ig [bolygónk] szárazföldi és belvízi területének legalább 17%-át, part menti és tengeri területeinek legalább 10%-át – köztük a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások szempontjából különösen fontos területeket – meg kell őrizni ökológiai szempontból reprezentatív, valamint hatékonyan és méltányosan irányított védett területekkel megfelelően összekapcsolt hálózatok és más, hatékony területalapú védelmi intézkedések révén, továbbá integrálni kell szárazföldi és tengeri tájképbe”;
 - H. mivel a környezetbarát infrastruktúra és a mezőgazdaság szorosan összekapcsolódik a mezőgazdasági termelékenység és a mezőgazdasági örökség védelme tekintetében, valamint a mezőgazdasági tevékenységekkel kapcsolatos területrendezés és földhasználat-tervezés hatásai következtében;
 - I. mivel a tapasztalatok szerint a környezetbarát infrastruktúrára vonatkozó projektek kiváló lehetőséget nyújtanak a természet társadalomba való integrálásához, beleértve azokat a városi környezeteket, ahol egyre nagyobb arányú népesség lakik, és ezekre az emberekre súlyos hatást gyakorol a városi hőszigetethatásként ismert jelenség;

- J. mivel a vidékek közötti környezetbarát infrastruktúra kialakításával, védelmével, megerősítésével és hatékony felhasználásával kapcsolatos információkat meg kell osztani az érdekelt felekkel és közzé kell azokat tenni;
- K. mivel a tapasztalatok szerint az infrastrukturális projektek kidolgozása és fejlesztése kulcsfontosságú szakaszoknak számítanak, amelyek során a városi és vidéki tájakon egyaránt biztosítani kell az ökológiai, valamint a tapasztalatok szerint az infrastrukturális projektek kidolgozása és fejlesztése kulcsfontosságú szakaszoknak számítanak, amelyek során a városi és vidéki tájakon egyaránt biztosítani kell az ökológiai, gazdasági és társadalmi szükségleteket; és társadalmi szükségleteket;
- L. mivel az Unió által társfinanszírozott regionális és városi infrastrukturális programoknak és projekteknek integrálniuk kell a környezetbarát infrastruktúra elemeit, valamint mérsékelniük kell a meglévő ökoszisztémákra gyakorolt hatásokat az ilyen programok és projektek környezeti, társadalmi és gazdasági előnyeinek növelése érdekében;
- M. mivel a környezetbarát infrastruktúra számos ökológiai, gazdasági és társadalmi előnnyel jár az általában olcsóbb és tartósabb természetes megoldásoknak köszönhetően, amelyek a munkahelyteremtéshez is hozzájárulhatnak;
- N. mivel a környezetbarát infrastrukturális beruházásoknak általában magas a megtérülési rátájuk;

Általános észrevételek

1. üdvözli a környezetbarát infrastruktúráról szóló közleményt és Bizottság arra irányuló szándékát, hogy aktívan megvalósítsa az abban megállapított célkitűzéseket;
2. felismeri a környezetbarát infrastruktúra alapvető jelentőségét Európa természeti tőkéjének hatékony védelmében, valamint a természetes élőhelyek, fajok és a vízkészletek megfelelő környezeti állapotának megőrzésében;
3. hangsúlyozza, hogy a környezetbarát infrastruktúra hozzájárulhat számos 2020-as célkitűzéshez, és kiemeli, hogy sürgősen létre kell hozni és be kell építeni a többéves pénzügyi keret végrehajtására irányuló eszközök közé, hogy ténylegesen elősegítse az Unió biológiai sokféleséggel kapcsolatos céljainak elérését;
4. elismeri, hogy a környezetbarát infrastruktúra bevezetése elősegíti, hogy az Unió teljesítse a biológiai sokféleségre vonatkozó aichi célok és a 2011–2020 közötti időszakra vonatkozó, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos globális stratégiai terv szerinti nemzetközi kötelezettségvállalásait;
5. üdvözli a számtalan előny és megoldás révén költséghatékonyságot biztosító környezetbarát infrastruktúra innovatív megközelítését, amely képes a környezetvédelmi, a szociális és a gazdasági célkitűzések összehangolására;

A különböző szakpolitikai területekbe való integráció

6. hangsúlyozza, hogy a környezetbarát infrastruktúrát az Unió valamennyi ágazati politikájába és az ahhoz kapcsolódó pénzügyi megoldásokba is bele kell építeni,

példaként használva a tagállamokban legjobban bevált gyakorlati megoldásokat;

7. rámutat arra, hogy a környezetbarát infrastruktúra különösen fontos szerepet játszhat a városokban, ahol ma a népesség egyre nagyobb aránya él, és ahol hozzájárulhat olyan szolgáltatásokat biztosításához, mint például a tiszta levegő, a hőmérséklet-szabályozás, a helyi „hőszigetelés” mérséklése, üdülőövezetek, árvízvédelem, talajvízszint-szabályozás, a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása, illetve helyreállítása, a szélsőséges időjárás és hatásainak mérséklése, a polgárok egészségének javítása és az életminőség általános javítása például a testmozgásra alkalmas, elérhető és megfizethető területek biztosítása révén; hangsúlyozza a környezetbarát infrastruktúra és a közegészségügy közötti kapcsolatot, és úgy gondolja, hogy a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos beruházás egyben közegészségügyi beruházás is;
8. hangsúlyozza a NATURA 2000 hálózat alapvető elemeként a környezetbarát infrastruktúrának az európai természet kulcsfontosságú fajainak és élőhelyeinek megőrzését szolgáló hálózat koherenciájának és ellenálló képességének fokozására irányuló törekedéshez való hozzájárulását, mindeközben segítve évi több százmilliárd euróra becsült ökoszisztéma-szolgáltatás biztosításának fenntartását; ezzel kapcsolatosan hangsúlyozza a Natura 2000-ről szóló jogszabályok és a környezetbarát infrastruktúrára irányuló kezdeményezés komplementer jellegét;
9. sürgeti a tagállamokat, hogy a területrendezés és földhasználat-tervezés során integrálják és kiemelten kezeljék a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos kérdéseket azáltal, hogy minden döntéshozatali szintet (helyi, regionális és nemzeti szintet) bevonva konzultációt folytatnak a helyi érintett felekkel és a helyi lakossággal, tájékoztatási kampányok révén fokozva tudatosságukat, továbbá kéri a Bizottságot, hogy támogassa az ezen a területen történő iránymutatást és összehasonlító teljesítményértékelést annak biztosítása érdekében, hogy a környezetbarát infrastruktúra a területrendezés és a területfejlesztés állandó részévé váljon; rámutat arra, hogy az új fejlesztésekre vagy a szürke infrastruktúrára vonatkozó engedélyezési eljárásoknak biztosítaniuk kell az ökoszisztémákra és a meglévő környezetbarát infrastruktúrára gyakorolt negatív hatások teljes körű értékelését az ilyen hatások elkerülése és mérséklése és a tényleges hosszú távú társadalmi előnyök biztosítása érdekében;
10. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a környezetbarát infrastruktúra előmozdítása érdekében használják valamennyi uniós finanszírozási eszközt, többek között a kohéziós politikában és a közös agrárpolitikában foglalt eszközöket, különösen az ökológiai szempontból kiemelt területeket, hogy biztosítani lehessen az ökoszisztéma-szolgáltatások kínálatának széles skáláját és a természetes folyamatok védelmét a vidéki és városi területeken; felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen számoljon be a Parlamentnek a KAP keretében a környezetbarát infrastruktúra támogatásához nyújtott összegek felhasználásáról; e tekintetben hangsúlyozza a környezetbarát infrastruktúrának a méhek védelme és következőképpen a megfelelő beporzás terén játszott szerepét;
11. hangsúlyozza a környezetbarát infrastruktúrának az éghajlatváltozás mérséklésére kifejtett kedvező hatását, mivel pozitív hatást gyakorol a szénkészletekre és az üvegházhatású gázokra vonatkozó mérlegre, különös tekintettel a tőzegtalaj, a

természetközeli és természetes erdőségek és erdők és más, kötött-szén-készletekkel rendelkező ökoszisztémák védelmére, ami által hozzájárul az EU éghajlat-változási politikájának végrehajtásához;

12. támogatja a területrendezésre és a part menti övezetekben a környezetbarát infrastruktúra létrehozására irányuló törekvéseket a part menti táj biodiverzitásának megőrzése és fenntartható fejlődése céljából;
13. megállapítja, hogy a környezetbarát infrastruktúra alapvető szerepet játszik az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, a Natura 2000 területek közötti ökológiai koherencia növelése, a fajok Natura 2000 területek közötti és e területeken való megoszlásával kapcsolatos mozgásokban és változásokban bekövetkező növekedés előmozdítása és a biológiai sokféleségre vonatkozó, az egész tájra kiterjedő alkalmazkodás szempontjából, és ezáltal hozzájárul az Unió természetvédelmi politikáihoz, valamint ösztönzi és biztosítja a más ágazatokhoz – többek között a vízgazdálkodáshoz és az élelmezésbiztonsághoz – való, az ökoszisztémán alapuló alkalmazkodást,
14. szükségesnek tartja, hogy a tagállamok, különösen a tengeri határral rendelkező tagállamok biztosítsák a környezetbarát infrastruktúrát a kikötői övezetekben, és dolgozzanak ki megfelelő közlekedési rendszereket, amelyek elősegítik e területek környezetbaráttá tételét;
15. felhívja a figyelmet arra, hogy a természeti katasztrófákhoz – például árvizekhez vagy erdőtűzhez – kapcsolódó kockázatok csökkentése is pozitív hatást gyakorol az olyan környezetbarát infrastruktúrák kialakítására és helyreállítására, mint a természetes árterületek, erdős területek, vizes élőhelyek stb., amelyek képesek a katasztrófavédelmi reziliencia javítására és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás elősegítésére, és lényegesen csökkentheti a kapcsolódó költségeket a társadalom számára;
16. hangsúlyozza, hogy az erdészeti ágazatot teljes egészében be kell vonni ebbe a szakpolitikai területbe annak érdekében, hogy a fakitermelésen és a biomassza-termelésen túl a fenntartható erdőgazdálkodás és a természetes erdővédelem nyújtotta számos más előnyt is élvezni lehessen, és hogy helyre lehessen állítani az elaprózott vagy kipuштult erdős területeket;
17. üdvözli a környezetbarát infrastruktúra előmozdítására irányuló kezdeményezést mint olyan eszközt, amely hozzájárul a vízsűrítéshez, a felszín alatti vizek erodálódásának megelőzéséhez és megőrzéséhez, és ezáltal a tervezetben javasoltaknak megfelelően a vízügyi keretirányelv, az árvízvédelmi irányelv és a vonatkozó vízügyi jogszabályok megfelelő végrehajtásához, valamint az tengerpartok integrált kezeléséhez és a tengeri területrendezéshez;
18. kiemeli a környezetbarát infrastruktúrával kapcsolatos követelményeknek az uniós strukturális és kohéziós politikai eszközök végrehajtásába történő megfelelő integrációjának fontosságát, különösen a városi környezetbarát infrastruktúra finanszírozása szempontjából, és arra ösztönzi az illetékes hatóságokat, hogy támogassák a vonatkozó intézkedéseket;
19. hangsúlyozza, hogy a környezetbarát infrastruktúrát integrálni kell az EU 2014–2020-as időszakra szóló támogatási eszközeinek keretében zajló operatív programokba;

20. sürgeti a Bizottságot, hogy időben, azaz 2013 végéig véglegesítse a közleményben bejelentett útmutatót annak érdekében, hogy a vonatkozó szakpolitikai területeken fokozni lehessen a környezetbarát infrastruktúra megértését és előmozdítását, valamint hogy biztosítsák az operatív programok révén történő finanszírozás lehetőségét/feltételeit;
21. felhívja a tagállamokat, a regionális és helyi hatóságokat, hogy a környezetbarát infrastrukturális projektekre fordított beruházások koherens és összehangolt ösztönzésével használják ki a meglévő finanszírozási lehetőségeket;

A környezetbarát infrastruktúrára vonatkozó stratégia kialakítása

22. hangsúlyozza, hogy erősíteni kell a magánszektor környezetbarát infrastruktúrában való szerepvállalását, továbbá felszólítja a Bizottságot és az EBB-t, hogy a környezetbarát infrastruktúrába irányuló beruházásokra és más természeti tőkére irányuló projektek támogatása érdekében mihamarabb hozzanak létre és aktivizáljanak újszerű finanszírozási mechanizmusokat tartalmazó finanszírozási eszközöket, és egyúttal értékeljék az ökoszisztéma-funkciókra irányuló tényleges és hosszú távú támogatást; rámutat arra, hogy további helyi, regionális és nemzeti szintű finanszírozási forrást is meg kell vizsgálni;
23. meggyőződése, hogy a környezetbarát infrastruktúra felállítását szilárd adatoknak és mélyreható ismereteknek kell alátámasztaniuk, továbbá ösztönzi a Bizottságot, hogy az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel, a tagállamokkal és egyéb érdekelt felekkel együttműködésben biztosítsa, hogy az Unió növelje kapacitását az ökoszisztémák feltérképezésével és értékelésével és a kapcsolódó ökoszisztéma-szolgáltatásokkal összefüggésben, és hogy ezeket az információkat és ismereteket kellőképpen vegyék figyelembe többek között az Unió által társfinanszírozott projektek tervezésében és végrehajtásában;
24. sürgeti a Bizottságot, hogy mozdítsa elő e területen a kutatási, innovációs, kapacitásépítési, oktatási, ismeretterjesztő és felvilágosító projekteket és támogassa az információk és a bevált gyakorlati megoldások cseréjét; rámutat, hogy – különösen a vízellátás és víztisztítás, a hulladékgazdálkodás, az építkezésirányítás, a katasztrófakockázat-kezelés, a mezőgazdaság, az idegenforgalom és az egészségügy területén – ezt az innovatív megközelítést alkalmazni és az ökoszisztémákból származó előnyöket megfelelően értékelni képes személyzeti állomány szakértelme és képzése elősegíti a környezetbarát infrastruktúra fejlődését;
25. megítélése szerint a valamennyi szakpolitikai területbe történő integráció alapvető feltétel, amely nélkül nem lehet a környezetbarát infrastruktúrára vonatkozó hiteles politikát folytatni;
26. kiemeli azt a szerepet, amit a földtulajdonosok és a területek kezelői, a civil társadalmi szervezetek, a közösségi (amatőr) tudomány, a polgári felelősség és a nyilvánosság részvétele játszhatnak a környezetbarát infrastrukturális projektek tervezése, végrehajtása, fenntartása és nyomon követése tekintetében, és az ilyen folyamatok előmozdítására ösztönzi a tagállamokat;
27. egyetért egy olyan stratégia kialakításával, amely prioritási irányvonalakat határoz meg a környezetbarát infrastruktúrára vonatkozó európai projektek tekintetében és

hangsúlyozza, hogy még több határon átnyúló, régióközi stratégiára és projektre van szükség;

28. üdvözli a közleményben bejelentett TEN-G-t, és felszólítja a Bizottságot, hogy 2015-ig tájékoztasson a TEN-G-re vonatkozó ütemterv alakulásáról;
29. hangsúlyozza az innovációs lehetőséget a környezetbarát infrastruktúra tekintetében és a kkv-k kulcsszerepét e területen; emlékeztet a környezetbarát infrastruktúrába irányuló beruházások támogatásaként a közös szabványokra, tanúsításokra és címkézésekre, amelyek megteremtik a szükséges teret az elsőként lépők számára;
30. üdvözli a biológiai sokféleségre vonatkozó stratégia 2015-ös felülvizsgálatát, a környezeti infrastruktúrára vonatkozó közleménynek a környezeti infrastruktúra tervezett uniós szintű beruházásokba történő további elmélyítésére irányuló 2017-es felülvizsgálatát, valamint a kapcsolódó szakpolitikai területek félidős felülvizsgálatát (a KAP állapotfelmérése, a REGIO félidős felülvizsgálata stb.);

o

o o

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.